

ВЕРХОВНИЙ СУД УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА ІМЕНЕМ УКРАЇНИ

23 грудня 2014 року

м. Київ

Колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України у складі:

головуючого **Кривенка В.В.,**

суддів: **Гриціва М.І., Гусака М.Б., Коротких О.А., Кривенди О.В.,
Маринченка В.Л., Панталієнка П.В., Прокопенка О.Б.,
Терлецького О.О., Тітова Ю.Г., –**

розглянувши в порядку письмового провадження справу за позовом відкритого акціонерного товариства «Запорізький металургійний комбінат «Запоріжсталь» (далі – Товариство) до спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі (далі – СДПІ) про скасування податкових повідомлень-рішень,

в с т а н о в и л а:

У травні 2011 року Товариство звернулось до суду з позовом, у якому просило визнати протиправними та скасувати податкові повідомлення-рішення СДПІ від 24 травня 2011 року № 0000210801 та № 0000200801.

На обґрунтування позову зазначав, що слідчим податкової міліції Державної податкової адміністрації України у м. Києві 22 квітня 2011 року у рамках кримінальної

справи № 56-2659 винесено постанову про призначення позапланової документальної перевірки Товариства з питань правильності визначення повноти нарахування та своєчасності сплати податку на додану вартість (далі – ПДВ) по взаємовідносинам із товариством з обмеженою відповідальністю (далі – ТОВ) «Енергомашекологія» за період з 1 по 31 серпня 2010 року, проведення якої доручено СДПІ.

На підставі постанови слідчого відповідач провів перевірку Товариства з питань правових відносин з постачальником товарів (послуг) ТОВ «Енергомашекологія», яке мало правові відносини з платником податків у період з 1 по 31 серпня 2010 року, за результатами якої склав акт від 29 квітня 2011 року №249/08-01/00191230, в якому зафіксовані порушення, а саме: завищення Товариством суми податкового кредиту, від'ємного значення за серпень 2010 року та суми бюджетного відшкодування за вересень 2010 року на загальну суму ПДВ 264 351 грн.

На підставі зазначеного акта відповідач виніс спірні податкові повідомлення-рішення.

Запорізький окружний адміністративний суд постановою від 4 липня 2011 року, залишеною без змін ухвалою Дніпропетровського апеляційного адміністративного суду від 6 грудня 2011 року, позов задовольнив.

Вищий адміністративний суд України ухвалою від 18 вересня 2014 року рішення судів попередніх інстанцій залишив без змін.

Не погоджуючись із ухвалою Вищого адміністративного суду України, СДПІ звернулася із заявою про її перегляд Верховним Судом України з підстави, передбаченої пунктом 1 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України (далі – КАС), а саме: через неоднакове застосування судом касаційної інстанції пункту 1.3 статті 1, підпункту 3.1.1 пункту 3.1 статті 3, пункту 4.1 статті 4, підпунктів 7.4.1 та 7.4.5 пункту 7.4, підпункту 7.5.1 пункту 7.5, підпунктів 7.7.1, 7.7.2 пункту 7.7 статті 7 Закону України від 3 квітня 1997 року № 168/97-ВР «Про податок на додану вартість» (чинного на час виникнення спірних відносин; далі – Закон № 168/97-ВР) у подібних правовідносинах.

На обґрунтування заяви додано копії ухвал Вищого адміністративного суду України від 7 червня та 7 листопада 2012 року, 16 жовтня 2013 року та постанови цього суду від 24 січня 2013 року (справи №№ К/9991/28974/11, К-24613/10, К/800/44495/13,

К-31852/10, відповідно), які, на думку СДПІ, підтверджують неоднакове правозастосування.

Допускаючи цю справу до провадження Верховного Суду України, касаційний суд виходив із того, що у справі, що розглядається, і у справі № К/800/44495/13 по-різному застосовано однієї й ті самі норми матеріального права.

Так, в ухвалі від 18 вересня 2014 року Вищий адміністративний суд України, застосувавши норми підпункту 78.1.11 пункту 78.1 статті 78, пункту 86.9 статті 86 Податкового кодексу України (далі – ПК) до встановлених у справі судами попередніх інстанцій обставин щодо проведення перевірки Товариства на підставі постанови слідчого у кримінальній справі, дійшов висновку про неправомірність податкових повідомлень-рішень, прийнятих за результатами перевірки, оскільки на дату прийняття податкових повідомлень-рішень судом не було прийнято рішення по кримінальній справі. При цьому суд касаційної інстанції не застосував норми, якими до 1 січня 2011 року (спір виник з приводу права Товариства на бюджетне відшкодування надмірно сплаченої суми ПДВ за податковою декларацією за вересень 2010 року) були врегульовані відносини з декларування платником ПДВ сум податкового кредиту, від'ємного значення чистої суми податкових зобов'язань та бюджетного відшкодування з цього податку (підпункти 7.4.1, 7.4.5 пункту 7.4, підпункти 7.7.1, 7.7.2 пункту 7.7 статті 7 Закону № 168/97-ВР).

В ухвалі ж від 16 жовтня 2012 року Вищий адміністративний суд України, встановивши факт визначення ТОВ «АТ «Каргілл» грошових зобов'язань з ПДВ за результатами перевірки (акт перевірки від 17 серпня 2011 року), призначеної згідно з постановою слідчого від 4 липня 2011 року у кримінальній справі, дійшов висновку про правомірність податкових повідомлень-рішень, прийнятих на підставі з огляду на встановлені у справі обставини, які свідчать про відсутність операцій з поставки товару, сума ПДВ в ціні якого включена товариством в податковому обліку до суми податкового кредиту. При цьому суд касаційної інстанції застосував норми підпунктів 7.4.1, 7.4.5 пункту 7.4 статті 7 Закону № 168/97/ВР, пунктів 201.4, 201.6, 201.7 статті 201 ПК; а норма пункту 86.9 статті 86 ПК не була застосована.

Вирішуючи питання про усунення розбіжностей у застосуванні судом касаційної інстанції одних і тих самих норм матеріального права колегія суддів Судової

палати в адміністративних справах Верховного Суду України виходить із такого.

Відповідно до підпункту 78.1.11 пункту 78.1 статті 78 ПК однією з підстав проведення документальної позапланової виїзної перевірки є отримання постанови суду (ухвали суду) про призначення перевірки або постанови органу дізнання, слідчого, прокурора, винесеної ними відповідно до закону у кримінальних справах, що перебувають у їх провадженні.

У разі, якщо грошове зобов'язання розраховується органом державної податкової служби за результатами перевірки, призначеної відповідно до кримінально-процесуального закону або закону про оперативно-розшукову діяльність, податкове повідомлення-рішення за результатами такої перевірки не приймається до дня набрання законної сили відповідним рішенням суду. Матеріали перевірки разом з висновками органу державної податкової служби передаються правоохоронному органу, що призначив перевірку. Статус таких матеріалів перевірки та висновків органу державної податкової служби визначається кримінально-процесуальним законом або законом про оперативно-розшукову діяльність (пункт 86.9 статті 86 ПК).

У справі, що розглядається, суди встановили, що на момент прийняття спірних податкових повідомлень-рішень у відповідача не було відомостей про прийняття судом рішення по кримінальній справі, в межах якої проведено документальну перевірку позивача.

На думку колегії суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України, відсутність відповідного рішення суду в кримінальній справі не дає підстав органу податкової служби для прийняття податкового повідомлення-рішення про визначення грошового зобов'язання платнику податків за результатами перевірки, призначеної в рамках кримінальної справи.

Оскільки касаційний суд правильно застосував вищезазначені норми ПК і дійшов обґрунтованого висновку про неправомірність спірних податкових повідомлень-рішень, то у задоволенні заяви СДПІ слід відмовити.

Керуючись статтями 241, 242, 244 Кодексу адміністративного судочинства України, колегія суддів Судової палати в адміністративних справах Верховного Суду України

п о с т а н о в и л а :

У задоволенні заяви Спеціалізованої державної податкової інспекції з обслуговування великих платників у м. Запоріжжі відмовити.

Постанова є остаточною і оскарженню не підлягає, крім випадку, встановленого пунктом 2 частини першої статті 237 Кодексу адміністративного судочинства України.